

W nohi pádaiet: Tyseczy daiet CHmelnicki tut HAnowi:
 Szczob nástupiti; y Láchow biti | závtra weliw woyskowi.
 Iá Senátory | Polskoy Korony; y KOROLA dám tobi:
 50 Wse to nestátki | vsi dostátki | závtra ich wozmesz sobi.
 WPIATVNVK Rano | vszykowano woysko do boiu býlo:
 Tumán | nehodá; Láchom wyhodá: Nebo Sonce zákryło.
 Bo síá prybrali: y wszyku stáli: nim Sonce zászwiťilo |
 Láchi | Kozákóm | sláwnym Iunákóm | y hledit straszno býlo.
 55 I dowho stáli: począt boiáli: z Láchami síá nebili |
 Až baczat Láchi: szczo ná nich strachy: dá y donás skoczyli.
 Sprawoi Ruki: HAN z swoimi DVKI: z Krakowskim síá stiraet |
 A Wysznewecki | Oboz Witezski | y CHMELA odpiraiet.
 Po sered szyku | pámetnyi wiku | sam KOROL nástupáiet.
 60 Ná kryk | ná huki | nizdił ná puki | niczohénko nedbaiet |
 Kryk trub powstánet: Huk zátym wstánet. Dimy deń iásnyi tmili:
 Strelcy | Iánczary | y zdił požary | ne prestanno swetili.
 [2r]
 Wtym od Hetmaná: z Dił Láchi HANA zázazom odlúčzyli:
 Zátym síá stáło | hdy MVRZ nemało y Tátarow nábili;
 65 HAN Vtikáiet; y Kosz miáiet: Námetow odbiháiet.
 Láchi honili: Tátarow bili; HAN síá ne ohledaiet
 Tut zász Kozáki | chotže iunáki | oy risiko vtikáli:
 A Láchi hnáli | y ich stinali | až Tábor rozrywáli.
 Y Hdyby noczy tmá nápomoczy Kozákowi nebylá;
 70 Ne odnáb máti | hdyb čto dál znáti | Kozáckaiá; záwyłá.
 Y ták Boh znáiet | szczo bolsz byt máiet | Tátáre odstupili:
 Zátym bolsz Láchu sył; á nám strachu; bo nás tám otoczyli.
 Treczy klániáli | y vpadáli KOROLA smo prošili;
 Po Zborowomu | lub po staromu szczo byszmy znouwu zyli.
 75 Mowit ne dáiet: z Oczu z hániáiet: wydayte mi Hetmáná:
 Pánow słucháyte: stárszynu zdáyte: á idyt biite HANA.
 CHmelá ne máiem; Pánóm klániáiem; Tátarow budem biti:
 Ale stárszyny | nászei družyny | nit wisti iák od stupiti.
 Páv strách nemały Hetmán Dzedzáły | vmá ne pribiraiet;
 80 CHmelá Hetmaná | od złoho HANA | woysko ne doczekáiet.
 Zo wsiul zlá sprawá: lichá preprawá: stáv trebá prebywáti:
 To Pák y mostu (nit y chworostu) ni szczo ho zbudowáti.
 Hołod ne tuczyt: strach zdił nám kuczyt: nihde y vtikáti:
 Wozy postelem: Kozuchi stelem: w wodi toho ni znáti.
 85 WNEDILV wnoczy | Boh nápomoczy | budem síá probiráti:
 Chot že to strachy | tolko szczo Láchi; chotili wtoy czas spáli.
 Láchi poználi: wsiu nocz nespáli: nánas pilno czekáli:
 Wsi wpole wyszli: my tež nepriszli; aż ponedilku zdali.
 A WPONEDILOK | odbihszy DILOK | y boroszná všioho:
 90 Perebywaiem: dá pohibaiem. Szczęśliw szczo vszow złoho.
 Tych postináno: Druhych poymano: zá druhimi pohnáno:
 A druhich w Netry | w Lisách; iák wepy dikiie zábiiáno.
 Tyi pływáiuť: do tych stryláiuť; w stáwy síá záliwaiuť:
 Budet že tuzá; ne odná mužá: žená ne ohledáiet.
 95 Zlá nánas poszłá: TVRSKOHO posłá do CHmelá; poimano |
 Szkátułá CHmela: á tam do CHmelá pišm mnohich wnioy dostáno.
 Propalá sławá; od WLADYSLAWA Choruhwy; tám že wzaiaty:
 Y KAZIMIRA: ne mit premirá ne nahorodym straty.
 [2v]